

[Thorndahl]

sammen ved at nedlægge nogle produktive arbejdspladser og i stedet nyopretter arbejdspladser, der ikke i særlig grad er produktive, og sådan bliver man ved. Man kan sige, at man er ved at skabe regeringens arbejdsmarkedsmæssige evighedsmaskine, hvor endemålet åbenbart er en total samfundsmæssig rotationskarrusel, hvor alle simpelt hen bliver beskæftiget med noget, de ikke er uddannet til eller har forstand på. En rotation, der derfor med samme regeringslogik, som tidligere er anvendt, vil skabe forøget livskvalitet gennem almindelig utryghed og manglende kendskab til vilkårene på de arbejdspladser, regeringen lader arbejdskraften løbe spidsrod imellem.

Det indebærer naturligvis en betydelig reduktion i den samlede produktion, men det er der naturligvis også et overordnet politisk formål med. En sådan nedtur vil være med til at skabe større lighed. Der er simpelt hen virkelige perspektiver i socialdemokratiets velplanlagte og velgennemtænkte gigantiske, solidariske nedtur.

Jeg finder det helt rimeligt, at man uanset politiske forskelle anderkender politiske modstanderes kvalifikationer. Jeg vil derfor også ved denne lejlighed udtrykke min uforbeholdne beundring for den dygtighed og den konsekvens, regeringen og socialdemokratiet demonstrerer i deres fortsatte indsats for at fjerne grundlaget for mange af vore reelle, produktive arbejdspladser og for at ødelægge Danmarks økonomi. Regeringen og socialdemokratiet gør simpelt hen dette blændende.

Fremskridtspartiet har – det vil jeg da gerne vedstå – en helt anden politisk målsætning. Vi ønsker at opmuntre virksomheder og arbejdspladser til at producere mere. Vi er sikre på, at det er i samfundets og dermed også helt klart i de svage gruppers interesse, at der på vore produktive arbejdspladser bliver skabt flest muligt værdier. En forudsætning for, at det kan lade sig gøre, er bl.a. et væsentligt lavere skattetryk, og at virksomhederne har tillid til landets politiske ledelse og derfor kan disponere i tryghed.

På denne måde vil vi kunne skabe det størst mulige produktionsresultat og dermed også det bedst mulige grundlag for at kunne hjælpe og støtte de svageste i vort samfund. Men vi erkender blankt, at socialdemokratiet

og regeringen med betydelig dygtighed søger den stik modsatte politik gennemført.

Nu har den nuværende statsminister været den statsminister, der har siddet længst i nyere tid. Der er derfor nogle, der er begyndt at spekulere over, hvad eftertiden vil huske statsministeren for. Hvilke visioner, hvilke synspunkter, hvilke markante politiske initiativer vil række ud over statsministerens egen tid? Der er – det skal indrømmes – onde mennesker, der med det samme hævder, at den nuværende statsminister ikke vil blive husket for noget som helst. Men det er igen en helt utrolig og unfair bedømmelse. Det er nok rigtigt, at det ikke er muligt at finde visioner. Det er nok også rigtigt, at man heller ikke kan finde frem til nogle synspunkter eller nogle politiske initiativer, statsministeren vil blive husket for i eftertiden, men der er bestemt en væsentlig og monumental ting, som statsministeren under alle omstændigheder vil blive husket for igennem den lange årrække, han nu har siddet på statsminister-taburetten. Det er helt givet, at eftertiden vil erindre statsministeren for den utrolig kraftige lim, der har været mellem ham og statsministertaburetten.

#### Arne Melchior (CD):

Jeg skylder arbejdsministeren en dokumentation fra i formiddags, men da jeg ikke ser ham til stede, skal jeg nøjes med vedrørende de citater, vi var uenige om, at henvise til læsning på det maskinskrevne manuskript side 6/3, hvori jeg i ret mange sætninger og meget udførligt forklarer, at vi frygter i CD, at jobskabelsesloven har indbygget korrupsion, fordi den får private igangsættere til at spekulere i foretagsomhed, der ikke er økonomisk sundhed i, på grund af tilskuddet. Jeg må erkende, at jeg også har en enkelt sætning, hvor ordet korrumperende, som er ment over for netop denne frygt for, at man sætter usunde ting i gang, kan forstås som gående på det demokrati, jeg dernæst taler om. Derfor skal jeg beklage min del af den opståede misforståelse. Jeg er sikker på, at både arbejdsministeren og andre, der måtte have lyst til at efterlæse, vil se, at det dog er klart, når det ses i sammenhæng, og når man ikke tager en enkelt sætning ud af sammenhængen. Dette for en ordens skyld.